

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/110/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3619010049
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 10. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Janík
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2023:3619010049.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Janíka a sudcov JUDr. Mariána Dunčka a JUDr. Michala Antalu v trestnej veci proti obžalovaným A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom D. XXX/XX, C. a E. F., nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom E. XXX/XX, C., t. č. bytom G. XXX, o odvolaniach obžalovaných proti rozsudku Okresného súdu Partizánske zo dňa 27. júna 2022, sp. zn. 2T/18/2019, na verejnom zasadnutí konanom dňa 10. októbra 2023 takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d), písm. e), ods. 3 Trestného poriadku sa v napadnutom rozsudku vo vzťahu k obžalovaným A. B. a E. F. z r u š u j ú všetky výroky o trestoch.

Na podklade § 322 ods. 3 Trestného poriadku sa

u obžalovaného A. B. podľa § 44 Trestného zákona u p ú š ť a od uloženia súhrnného trestu podľa § 42 Trestného zákona, pretože úhrnný trest odňatia slobody, ktorý bol obžalovanému uložený skorším rozsudkom Okresného súdu Partizánske sp. zn. 1T/47/2016 zo dňa 07.09.2016 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 3To/87/2016 zo dňa 09.11.2016 a rozsudkom Okresného súdu Partizánske sp. zn. 2T/55/2018 zo dňa 12. 10. 2020, ktorým bolo upustené od uloženia súhrnného trestu, pokladá na ochranu spoločnosti a nápravu obžalovaného za dostatočný a

u obžalovaného E. F. podľa § 44 Trestného zákona u p ú š ť a od uloženia súhrnného trestu podľa § 42 Trestného zákona, pretože tresty odňatia slobody, ktoré boli obžalovanému uložené skoršími rozhodnutiami a to trestným rozkazom Okresného súdu Prešov sp. zn. 5T/88/2016 zo dňa 16.11.2016 a rozsudkom Okresného súdu Topoľčany sp. zn. 2T/94/2018 zo dňa 16.01.2019, pokladá na ochranu spoločnosti a nápravu obžalovaného dostatočné.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Partizánske zo dňa 27. júna 2022, sp. zn. 2T/18/2019 boli obžalovaní uznaní vinnými z pokračovacieho prečinu šírenia poplašnej správy podľa § 361 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

1/ dňa 14.11.2015 vo večerných hodinách, A. B. (ktorý si požičaním finančnej hotovosti pred skutkom zaviazal E. F.), odviezol na presne nestotožnenom motorovom vozidle E. F. neďaleko za obec Oslany, kde vozidlo odstavil na presne nezistenom mieste cesty vedúcej k Hornej Vsi, vybral zo škatule nový mobilný telefón nezistenej značky, vložil do neho SIM kartu s účastníckym číslom XXXX XXX XXX a povedal E. F., že bude volať, nech „zhrubí“ svoj hlas a dvakrát zopakuje slová: „Na hoteli je bomba“ a na konci nech povie niečo v zmysle „Alach achbar“ a nech hľadá na decko, že prišiel z kriminálu, A. B. následne na mobilnom telefóne vytočil tel. číslo tiesňovej linky 158, Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Prievidzi a telefón podal E. F., ktorý v čase o 23.50 hod dňa 14.11.2015 oznámil, že: „Na hoteli v Partizánskom je bomba, Alah achbar,“ a to napriek tomu, že A. B. vedel, že táto informácia je nepravdivá, čo bolo dôvodom, že polícia vykonala bezpečnostné opatrenia, v dobe keď sa na diskotéke

v Infinity Clube, ktorý sa nachádza v hoteli na Námestí SNP 143/3 v Partizánskom nachádzalo cca 200 návštevníkov, čím bolo vyvolané u týchto ľudí – návštevníkov Infinity Clubu Partizánske, nebezpečenstvo vážneho znepokojenia, obavy o život a zdravie, pričom po vykonaní bezpečnostnej prehliadky policajným pyrotechnikom a psovodom so služobným psom na vyhľadávanie výbušnín nebola v objekte a jeho okolí zistená žiadna výbušnina, nástražný výbušný systém alebo munícia,

2/ dňa 26.12.2015 vo večerných hodinách, A. B. (ktorý si požičaním finančnej hotovosti pred skutkom zaviazal E. F.), odviezol na presne nestotožnenom motorovom vozidle E. F. neďaleko za obec Čereňany, kde na presne nezistenom mieste zastavil predmetné motorové vozidlo a uviedol E. F., že sa bude opakovať to isté, že bude volať, F. spočiatku odmietol telefonovať, no B. mu povedal, že nech hľadá na chlapca a ak to spraví už ho nechá na pokoji, nech zopakuje tie isté slová ako predtým: „Na hoteli je bomba, Alach achbar“ a nech kričí, následne v čase o 00.13 hod dňa 27.12.2015, vytočil tel. číslo 158 tiesňovej linky, Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Prievidzi, a malý mobilný telefón, zrejme značky Siemens s tlačítkami s vloženou SIM kartou s účastníckym číslom XXXX XXX XXX podal E. F., ktorý v ňom oznámil, že: „Na hoteli v Partizánskom je bomba!“, a to napriek tomu, že A. B. vedel, že táto informácia je nepravdivá v dôsledku čoho boli v čase o 00.17 hod. vykonané bezpečnostné opatrenia príslušníkmi OR PZ Partizánske spočívajúce v evakuácii cca 500 osôb z hotela, Nám. SNP 143/3 Partizánske, z priestorov Infinity Clubu, kde sa konala diskotéka, čím vyvolal u týchto ľudí – návštevníkov Infinity Clubu Partizánske, nebezpečenstvo vážneho znepokojenia, obavy o život a zdravie, pričom vykonaním bezpečnostnej prehliadky v čase od 02.00 hod. do 02.30 hod. dňa 27. 12. 2015 nebola v priestoroch hotela a Infinity Clubu a v jeho okolí zistená žiadna výbušnina, nástražný výbušný systém alebo munícia.

Za to boli odsúdení:

Obžalovaný 1/ A. B. podľa § 189 ods. 2 s použitím § 42 ods. 1, § 41 ods. 1, ods. 2, § 38 ods. 2, § 36 písm. n), § 37 písm. h) Trestného zákona na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 7 rokov nepodmienečne a podľa § 48 ods. 2 písm. a) bol obžalovaný zaradený na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Ďalej bol obžalovanému podľa § 42 ods. 2 a § 60 ods. 1 písm. a), písm. c) Trestného zákona uložený trest prepadnutia vecí, a to: 2 ks zmenky vystavené 12. 01. 2015 obžalovaným, každá na sumu 5000 € a kde ako dlžník vystupuje poškodený H. B.; chladnička zn. SAMSUNG model RL56GREIH1; práčka zn. LG, model F74U1QBS2; plastový kufrík od pištole zn. GLOCK s obsahom 1 ks čierne puzdro s nápisom RUGER, čistenie na zbraň s knihami k zbrani, protokol o overení zbrane č. 112/05233/2015, protokol o overení zbrane č. 112/14730/2014, igelitové vrečko s príslušenstvom a dokladmi k práčke F74U1QBS2; 14 ks strelbyschopných prebíjaných nábojov so stredovým zápalom kal. 9 mm Browning Court, s gumenými strelami, s nábojnicami s dnovým značením výrobcu Sellier&Bellot, Česká republika; 446 ks strelbyschopných prebíjaných nábojov so stredovým zápalom kal. 9 mm Luger, s olovenými poplastovanými strelami od firmy Ares, s nábojnicami rôznych výrobcov. Podľa § 60 ods. 5 Tr. zák. sa vlastníkom prepadnutých vecí stáva štát.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zákona okresný súd zároveň zrušil výrok o treste odňatia slobody a prepadnutia vecí uložený obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Partizánske č. k. 1T/47/2016-2826 zo dňa 07.09.2016 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne č. k. 3To/87/2016-2859 zo dňa 09.11.2016, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 09.11.2016 a rozsudkom Okresného súdu Partizánske č.k. 2T/55/2018-1395 zo dňa 12.10.2020, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 12.10.2020, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Obžalovaný 2/ E. F. podľa § 361 ods. 2, s použitím § 38 ods. 2, § 36 písm. f), § 37 písm. m) Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov nepodmienečne a podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona bol zaradený na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, pretože proti rozsudku ihneď po jeho vyhlásení zahlásili obaja obžalovaní aj ich obhajcovia odvolania, ktoré boli následne písomne odôvodnené.

Obžalovaný 1/ A. B. (ďalej aj ako „obžalovaný 1“) v odôvodnení odvolania uviedol, že napáda rozsudok čo do výroku o vine, nakoľko sa domnieva, že napadnutý rozsudok je neodôvodnený, vydaný na

základe nedostatočne zisteného skutkového stavu, bez zákonného a racionálneho základu, svojvoľný, arbitrárny, nepreskúmateľný a porušujúci tak základné práva obžalovaného 1/ na súdnu a inú ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Obžalovaný 1/ v súvislosti s vykonanými dôkazmi na hlavnom pojednávaní považuje výpoveď svedka a poškodeného H. I. a výpoveď svedkov J. G. a F. I. za nedôveryhodné a účelové, nakoľko žiadna z vyššie uvedených osôb, či už v procesnom postavení poškodeného alebo svedka žiadnym spôsobom na základe vlastných vnemov a poznatkov priamo neidentifikovala obžalovaného 1/ ako páchatel'a skutku uvedeného v obžalobe a k danej identifikácii zo strany svedka a poškodeného a ostatných svedkov došlo len na základe teoretických dohadov a čisto hypotetických záverov daných osôb. Taktiež poukázal na tú skutočnosť, že ani jeden z vykonaných listinných dôkazov nenasvedčuje skutočnosti, že by obžalovaný 1/ spáchal dané skutky, poukázal najmä na listinné dôkazy, ako prepisy odposluchov z telekomunikačnej prevádzky, ktoré zachytávajú len bežnú komunikáciu obžalovaného 1/ s jeho rodinnými príslušníkmi a rovnako tak ani znalecké posudky jednoznačným a nespochybniteľným spôsobom nepreukázali, že sa dopustil daných skutkov. Ďalej poukázal na výpoveď spoluobvineného E. F., ktorú urobil na hlavnom pojednávaní dňa 25. 10. 2021, ktorý jednoznačne svoju výpoveď z prípravného konania zo dňa 19. 02. 2018, kde vypovedal ako obvinený, odvolal, pričom uviedol, že k takejto výpovedi bol pod nátlakom OČTK prinútený. Taktiež uviedol, že podľa zaužívanej trestnoprávnej teórie, priznanie osoby v procesnom postavení obvineného nemôže byť vnímané ako tzv. „koruna dôkazov“ a základom dokazovania ako takého. Priznanie musí byť podporené aj inými dôkazmi, ktoré toto priznanie potvrdzujú a priznanie obvineného preto nemožno považovať za dôkaz takej sily, ktorý by v zásade úplne zatienil objektívne verifikované skutočnosti preukazujúce nevinu obvineného. V tejto súvislosti poukázal na rozsudok ESLP vo veci Makeyan a spol. proti Armínsku č. 46435/09 zo dňa 05.12.2019, v ktorom ESLP okrem iného poukazuje a konštatuje, že koncept spravodlivého a kontradiktórneho procesu predpokladá, že súd by mal prikladať väčšiu váhu výpovedi svedka, ktorú poskytol v konaní pred súdom, než ktorá vyplýva z obsahu zápisnice o jeho výpovedi z prípravného konania, za predpokladu, že neexistujú vážne dôvody pre iný záver, a že výsluch v prípravnom konaní je v prvom rade procesným postupom, ktorým OČTK zhromažďuje dôkazy na podporu obžaloby v konaní pred súdom, zatiaľ čo súd, ktorý vedie súdne konanie, je povolaný rozhodnúť o vine obžalovaného po spravodlivom posúdení všetkých dôkazov bezprostredne vykonaných v konaní pred súdom na základe ich priameho preskúmania. Tiež poukázal na publikované rozhodnutie č. R 38/1968, v ktorom sa uvádza, že obsah priznania je možné považovať za vierohodný iba vtedy, ak je možné túto vierohodnosť preukázať ďalšími vierohodnými dôkazmi. Obžalovaný 1/ ďalej uviedol, že OČTK v trestnom konaní a súdy by mali prihliadať na všetky dostupné a v konaní použiteľné dôkazy a zistené skutočnosti, nakoľko priznanie obvineného F. ich v žiadnom prípade nezbavuje úradnej povinnosti zistiť skutkový stav, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti v rozsahu potrebnom pre ich rozhodnutie. Podľa jeho názoru súd vykonané dôkazy hodnotil nedostatočným spôsobom, neuviedol, ktoré z dôkazov vzal za dokázané, o ktoré z dôkazov svoje skutkové zistenia opiera a akými úvahami sa správal pri hodnotení vykonaných dôkazov, pričom sa súd nezaoberal tým, či dôkazy boli vykonané zákonným spôsobom. Obžalovaný 1/ napadol rozsudok aj do výroku o treste, nakoľko sa domnieva, že trest, ktorý mu bol uložený, je v rozpore so zásadami ukladania trestov upravených v § 34 Trestného zákona. Z príslušných ustanovení Trestného zákona je zrejmé, že trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne odradiť druhých od páchania trestnej činnosti. Trest má postihovať iba páchatel'a a pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliada najmä na spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť nápravy. Podľa jeho názoru súd pri ukladaní trestu nesprávnym spôsobom vyhodnotil skutočnosť, že trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne odradiť druhých od páchania trestnej činnosti a taktiež nesprávnym spôsobom vyhodnotil osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Záverom obžalovaný 1/ navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa v celom rozsahu zrušil a vrátil vec súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. V doplnení odvolania, ktoré bolo krajskému súdu doručené dňa 04.10.2023 obžalovaný 1/ uviedol, že v predmetnej veci si prešiel rôznymi štádiami konania a celé konanie v ňom zanechalo veľmi silnú stopu. Z prejednávania veci sa poučil a nastúpil aj na výkon trestu, pričom následne došlo k jeho prerušeniu a dostal možnosť zapojiť sa do života, za čo je veľmi vďačný. Pochopil ako funguje život a dostal ďalšiu šancu žiť slušný život. Uviedol, že sa chce stať zodpovedným človekom a platným členom spoločnosti. Poukázal na to, že sa mu narodilo dieťa – dcéra, ktoré má zdravotné ťažkosti, pričom jej zabezpečuje

potrebnú starostlivosť na dennej báze a nevie si predstaviť, čo bude s jeho rodinou, ak by bol odsúdený na dlhoročné väzenie. Taktiež uviedol, že po dlhom výkone trestu, ako aj prehodnotení svojho života a narodení dieťaťa sa dnes považuje za lepšieho človeka a myslí si, že bude platným členom komunity a dostane ďalšiu šancu aj od spoločnosti. Ďalej uviedol, že je riadne zamestnaný, nedopúšťa sa trestnej činnosti a dodržiava zákony a preto žiadal, aby súd pri rozhodovaní prihliadol na nové okolnosti a bol k menu pri ukladaní trestu zhovievavý.

Obžalovaný 2/ E. F. v písomnom odôvodnení odvolania uviedol, že odvolanie podáva proti všetkým výrokom, ktoré sa ho týkajú, teda proti výroku o vine a následne o treste. Najzávažnejším predpokladom vydania spravodlivého rozsudku je náležité – úplné a správne zistenie skutku, kladeného obžalovanému 2/ v obžalobe za vinu, pričom tento predpoklad nebol podľa jeho názoru v priebehu trestného konania splnený, nakoľko orgány činné v trestnom konaní ani počas prípravného konania, ani v priebehu konania pred súdom nezabezpečili takú dôkaznú situáciu, ktorá by odôvodňovala vydanie odsudzujúceho rozsudku. Ďalej uviedol, že výsledky vykonaného dokazovania nevyznievajú jednoznačne, netvorí ucelenú reťaz tak priamych ako aj nepriamych dôkazov, z ktorých možno vyvodit' bezpečný, nevyvrátiteľný a nad všetky pochybnosti odôvodnený záver, že sa obžalovaný 2/ dopustil konania tak, ako je uvedené vo výrokovej časti napadnutého rozsudku. Orgány činné v trestnom konaní nepostupovali v súlade so základnou zásadou trestného konania uvedenou v § 2 ods. 10 Trestného poriadku a nezistili skutkový stav náležite a v takej kvalite, aby o ňom nevznikli dôvodné pochybnosti. Má za to, že výsledky vykonaného dokazovania neumožňujú prijať jednoznačný záver, že obžalovaný 2/ spáchal skutok a súd mal teda postupovať podľa zásady „in dubio pro reo“ a spod obžaloby ho mal podľa § 285 písm. c) Trestného poriadku oslobodiť. Jediným priamym dôkazom, ktorý bol v priebehu trestného konania produkovaný a ktorý svedčí proti jeho osobe, bola jeho výpoveď z prípravného konania dňa 19. 02. 2018. Na hlavnom pojednávaní však spáchanie trestnej činnosti v celom rozsahu poprel a na svojej výpovedi z hlavného pojednávania zotrval a hodnoverným spôsobom vysvetlil, prečo v prípravnom konaní nevypovedal pravdu. Ďalej uviedol, že jeho výpoveď z hlavného pojednávania korešponduje s výpoveďou obžalovaného 1/ a jeho spojitosť so skutkom ani náznakom nevyplýva z výpovede žiadneho vo veci vypočutého svedka a ani z rozsiahlych prepisov odposluchov telekomunikačnej prevádzky v inej trestnej veci obžalovaného 1/. Tiež poukázal na nedôveryhodnosť záverov znaleckého posudku F. K. L., kedy znalkyňa uviedla, že sporný materiál je ťažko spracovateľný až nespracovateľný, na druhej strane jej to nebránilo dospieť k záveru, že hlas muža označený ako sporný materiál s najväčšou pravdepodobnosťou patrí obžalovanému 2/. Záverom žiadal, aby Krajský súd v Trenčíne napadnutý rozsudok podľa § 321 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku zrušil a vo veci v zmysle § 322 ods. 3 Trestného poriadku sám rozsudkom rozhodol tak, že obžalovaného 2/ spod obžaloby oslobodí podľa § 285 písm. c) Trestného poriadku.

Obžalovaný 2/ predložil súdu písomné podanie, ktorým žiadal o zmiernenie trestu, resp. umožnenie vykonania alternatívneho trestu. Uviedol, že síce bol viackrát súdne trestaný, ale snaží sa viesť riadny život. Je ženatý a má tri maloleté deti, ktoré navštevujú základnú školu, resp. škôlku. Poukázal na to, že jeho manželka trpí chronickou chorobou – epilepsiou a z tohto dôvodu nie je schopná zarábať a uloženie trestu odňatia slobody v trvaní 12 mesiacov by malo široký negatívny dosah na celú jeho rodinu.

Na verejnom zasadnutí krajského súdu o odvolaniach obžalovaných dňa 10.10.2023, konanom za splnenia zákonných podmienok v neprítomnosti obžalovaného A. B., za prítomnosti jeho obhajcu a za prítomnosti obžalovaného E. F. a jeho obhajcu, prokurátor krajskej prokuratúry v konečnom návrhu poukázal na zákonný a správny rozsudok súdu prvého stupňa vo všetkých výrokoch, teda aj vo výrokoch o trestoch a preto navrhol odvolania obžalovaných ako nedôvodné zamietnuť. Obhajca obžalovaného A. B. v konečnom návrhu poukázal na písomné odôvodnenie odvolania a vzhľadom na tam uvedené dôvody navrhol, aby odvolací súd po zrušení napadnutého rozsudku rozhodol spôsobom uvedeným v závere písomne odôvodneného odvolania. Obhajca obžalovaného E. F. v konečnom návrhu poukázal na písomné odvolacie námietky s tým, že ich ešte dopĺňa o okolnosť, že od samotného skutku uplynula doba 8 rokov, poukázal na pomery svojho klienta, ktoré aj on uviedol vo svojom podaní, považuje uložený trest za neprimerane prísny, ak by teda dospel krajský súd k správnosti výroku o vine. Obžalovaný E. F. v konečnom návrhu uviedol, že sa pripája k návrhu svojho obhajcu a žiada o zmiernenie uloženého trestu.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 Trestného poriadku alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku, preskúma

zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolatelia podali odvolania, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku.

Pokiaľ ide o výrok o vine, ktorým okresný súd - vychádzajúc zo zisteného skutkového stavu a právnej kvalifikácie konania obžalovaných - uznal obidvoch obžalovaných vinných zo spáchania pokračovacieho prečinu šírenia poplašnej správy podľa § 361 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, odvolací súd zistil, že okresný súd vykonal kontradiktórnym spôsobom všetky potrebné dôkazy v rozsahu nevyhnutnom na objasnenie skutkového stavu veci a tieto správne vyhodnotil jednotlivo i vo vzájomnej súvislosti tak, ako mu ukladajú ustanovenia § 2 ods. 12 Trestného poriadku a dospel ku správnym skutkovým zisteniam. Okresný súd svoje skutkové zistenia správne oprel predovšetkým o výpoveď spoluobžalovaného E. F. z prípravného konania, o svedecké výpovede J. G., F. I., G. D., o výpoveď poškodeného H. I., o znalecké posudky: znalecký posudok č. 15/2017 znalkyne F. K. L., znalecký posudok Kriminalistického a expertízneho ústavu Policajného zboru ČES: PPZ-KEU-BA-EXP-2016/544, zo zápisnice z domovej prehliadky, ktorú zdokumentovala NAKA PPZ v konaní ČVS: C./NKA-PZ-ZA-2015. Krajský súd predovšetkým poukazuje na výpoveď spoluobžalovaného E. F. z prípravného konania, ktorou usvedčuje zo spáchaného trestného činu obžalovaného A. B.. Obžalovaný E. F. síce v konaní pred súdom svoju výpoveď zmenil a tvrdil, že k usvedčujúcej výpovedi ho donútili policajti, ale odôvodnenie zmeny jeho výpovede nemá žiadny racionálny základ. Pri usvedčujúcej výpovedi, kedy obžalovaný E. F. vypovedal v procesnom postavení obvineného, bol prítomný aj K. B., pričom výpoveď F. bola dopĺňaná aj o otázky tohto advokátskeho koncipienta. Rovnako tak zo znaleckých posudkov vyplýva, že hlas na nahrávke s najväčšou pravdepodobnosťou patrí E. F., išlo teda o pozitívnu identifikáciu obžalovaného F., z čoho mal súd tiež za preukázané, že obžalovaný F. v inkriminovanej dobe telefonoval na tiesňovú linku číslo 158. Svedecké výpovede si v podstatných veciach vzájomne neodporujú, sú podopreté ďalšími vykonanými dôkazmi a vyplýva z nich, že obžalovaní spoločným konaním úmyselne spôsobili nebezpečenstvo vážneho znepokojenia aspoň časti obyvateľstva nejakého miesta tým, že poplašnú správu - hoci vedeli, že je nepravdivá a môže spôsobiť vyššie citované znepokojenie - oznámili Policajnému zboru.

Vo vzťahu k výroku o vine odvolací súd nemal žiadne pochybnosti o jeho dôvodnosti, keďže tento vyplynul z vykonaného dokazovania, a teda je správny a zákonný. Krajský súd v prvom rade konštatuje, že okresný súd vykonal všetky dôkazy potrebné pre objektívne a zákonné rozhodnutie. Vykonané dôkazy následne okresný súd v súlade s ustanovením § 2 odsek 12 Trestného poriadku vyhodnotil individuálne, ako aj v ich súhrne a dospel k správne záveru o vine obidvoch obžalovaných. V odôvodnení napadnutého rozsudku v zmysle § 168 ods. 1 Trestného poriadku uviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a rozviedol právne úvahy, ktorými sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov. Z odôvodnenia rozsudku je zrejmé, ako sa okresný súd vyrovnal s obhajobou obžalovaných a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona.

Odvolací súd po preskúmaní veci vzhľadom na uvedené dôvody dospel k rovnakým skutkovým zisteniam ako okresný súd, pretože dôkazy, ktoré vykonal okresný súd, na ktoré podrobne poukázal v odôvodnení napadnutého rozsudku a o vierohodnosti ktorých nie sú žiadne pochybnosti, vytvárajú ucelenú reťaz priamych a nepriamych dôkazov, ktorými bolo jednoznačne a spoľahlivo preukázané, že sa žalovaný skutok stal a že ho spáchali obžalovaní. Odvolacie námietky obžalovaných vo vzťahu ku skutkovým zisteniam nepovažoval preto za dôvodné a neakceptoval ich.

Vychádzajúc zo správne zisteného skutkového stavu súd prvého stupňa nepochybil ani pri právnom posúdení konania obžalovaných ako pokračovacieho prečinu šírenia poplašnej správy podľa § 361 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, pričom svoje závery aj v tomto smere v napadnutom rozsudku tiež podrobne a zákonu zodpovedajúcim spôsobom odôvodnil. Obžalovaní svojím konaním, tak ako je opísané v skutkovej vete napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa, naplnili všetky pojmové znaky skutkovej podstaty súdeného trestného činu.

Odvolací súd - vzhľadom na uvedené dôvody - dospel nielen k rovnakým skutkovým zisteniam, ale aj k rovnakým právnym záverom ako súd prvého stupňa, preto ani v tomto smere nezistil dôvody na zmenu napadnutého rozsudku. Odvolacie námietky obžalovaných uvedené v odvolaniach, ktoré vo svojej podstate sú len opakovaním ich obhajobných námietok prednesených už pred súdom prvého stupňa a s ktorými sa ten dostatočne a vecne správne vysporiadal v odôvodnení napadnutého rozsudku,

neboli spôsobilé odôvodniť zmenu vo vzťahu ku skutkovým zisteniam a právnomu posúdeniu konania obžalovaných súdom prvého stupňa, preto ich odvolací súd nepovažoval za dôvodné a neakceptoval ich. V podrobnostiach pritom len poukazuje na podrobné a vecne správne odôvodnenie napadnutého rozsudku tak vo vzťahu ku skutkovým zisteniam, ako aj k právnomu posúdeniu konania obžalovaných, s ktorými sa stotožnil.

Krajský súd po starostlivom zvážení všetkých skutočností dôležitých z hľadiska potrestania obžalovaných - s prihliadnutím na všetky zásady pre ukladanie trestov - dospel k záveru, že pokiaľ ide o tresty odňatia slobody a ich výmeru, tieto sa zdajú byť ako neprimerane prísne a to najmä s prihliadnutím na osoby oboch obžalovaných a na čas, ktorý uplynul od spáchania skutku. Krajský súd poukazuje na skutočnosť, že od spáchania žalovaného prečinu uplynulo už takmer osem rokov, preto by nebolo správne ukladať obžalovaným nepodmienečný trest odňatia slobody, nakoľko po takom dlhom čase by trest odňatia slobody už nemohol plniť svoj účel tak, ako to predpokladá ustanovenie § 34 ods. 1 a nasl. Trestného zákona. Navyše obaja obžalovaní sú otcami maloletých detí a zabezpečujú starostlivosť o rodinu a nepodmienečný trest odňatia slobody by v obidvoch prípadoch nepriaznivo zasiahol do ich rodinného života.

Vzhľadom na uvedené dôvody odvolací súd na podklade podaných odvolaní obžalovanými A. B. a E. F. zrušil podľa § 321 ods. 1 písm. d/, písm.e/, ods. 3 Tr. por. napadnutý rozsudok u obidvoch obžalovaných vo všetkých výrokoch o trestoch a pochybenie okresného súdu postupom podľa § 322 ods. 3 Tr. por. napravil tak, že u obidvoch obžalovaných podľa § 44 Tr. zák. upustil od uloženia súhrnných trestov odňatia slobody.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov tri ku nule (3:0).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.